

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 6. Romanorum Epistola ad Conradum Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A.C. 1144.
Dioeceserum illarum civitatum, quæ Saracenorum invasione Metropolitæ suos amisissent, Archiepiscopo Toletano subdijubentur, quamdiu illa rerum facies in Hispania duraret. Ceterum Lucio II. Romæ sedente Alphonsus Dux Portugalliæ, & postea Rex, Ecclesiæ Romanæ in censum annum quatuor uncias auri a se & hæredibus suis pendendas promisit.

Inno. III.
lib. I. ep. 99.

§. VI.

Romanorum Epistola ad Conradum Regem.

Otto. Frising. VII.
Chron. c. 31.
Inter hæc Romani, ut institutum suum exsequerentur, Senatoribus, sibi delectis, Patricium quoque addiderunt, atque ea dignitate Jordanum Petri Leonis filium ornarunt, fidem ei tanquam legitimo Principi suo jurantes. Papam deinde adeunt, omniaque Jura Regalia, quibus potiebatur, tam intra quam extra urbem, Patricio suo debita reposcunt. Affirmabant enim, Papam Decimis & Christianorum oblationibus, antiquorum Episcoporum more, contentum esse debere. Papa prementibus Adversariis, auxilium Conradi Regis Romanorum imploravit, dataque epistola, ut præsidium Ecclesiæ Romanæ in se susciperet submitte rogavit. Sed & Romani seditiosi ad Conradum dederunt epistolam,
in

in qua videri volunt tantum ipsius com-
 modo servire, & Imperium Romanum
 sub ejus potestatem, ea ratione, qua
 Constantini Magni & Justiniani Impera-
 torum temporibus fuisset reducturi. *Eo*
consilio, inquit, turres & domos
munitas Romanorum potentissimorum,
qui tuæ Majestati cum Siculo & Papa
repugnare audebant, cepimus. Quædam
& iis munimenta, destructis aliis, tibi
servamus. Ceterum nobis, tuo imperio
faventibus, maxime adversantur Papa,
Frangipanes, Petri Leonis Filii, si For-
danum Ducem & Principem nostrum ex-
cipias, Ptolomæus & complures alii.
 Prosequuntur epistolam rogantes Re-
 gem, ne calumniatoribus suis aures
 præbeat, sed Romam veniat, majore
 splendore & potestate, quam omnes
 Antecessores sui Italiæ & Germaniæ im-
 peraturus, sublatis omnibus, quæ Clerici
 hæctenus posuissent, obstaculis. Et in-
 ferius: *Scimus, Papam cum Siculo * fæ-*
dera iniisse, eique, dato privilegio, usum
Virgæ, Annuli, Dalmaticæ, Mitræ,
& Sandaliorum concessisse, & promississe,
quod nullum ad eum, nisi peteret, Lega-
tum missurus esset. Vicissim vero Sicu-
lum Papæ magnam pecuniæ vim tradidisse,
ut ea, quæ contra te molitur, exsequi
valeat. Sed nec hujus Romanorum
 epistolæ Rex Conradus ullam rationem
 B 2 habuit,

Sæcul. XII.
 A.C. 1144.

* Rege Si-
 ciliæ.

Sæcul. XII. A.C. 1145. habuit, sicut ante complurium aliarum, ab iisdem ad se scriptarum, quibus nullum responsum dedit. Contra Papæ Legatos, quos inter Guido Pisanus, Cardinalis & Cancellarius fuit, perbenigne excepit.

§. VII.

Lucii Obitus. Eugenius III. Papa.

Ex quadam Epistola Lucii Papæ, ad Petrum Abbatem Cluniacensem, vigesima secunda Septembris, anno millesimo centesimo quadragesimo quarto, data, dispicimus, eum cum Rege Siciliae consultasse, & pepigisse inducias. In eadem epistola Papa a Petro Abbate petit, ut sibi monachos tredecim mitteret, qui Romæ sedem figerent. His dedit Monasterium S. Sabæ, S. Gregorii ætate fundatum, quo Regulæ vigorem reducerent, ea conditione, ut ista Congregatio sub Regimine Abbatis Cluniacensis esset. Hæc ex Bulla, decima nona Januarii anno millesimo centesimo quadragesimo quinto Indictione octava data cognoscimus.

ep. 1.

ep. 6.

*Papebr.
Conat.*

Lucius Papa rebus humanis eripitur, decima tertia Februarii anno eodem, postquam in Pontificatu menses undecim & dies quatuor transegisset, atque in Ecclesia Lateranensi sepultus est.

Nec